

FOAIA DIECEZANĂ

Organ al Eparhiei gr. or. române a Caransebeșului

◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆ APARE DUMINICA ◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆

Prețul abonamentului:	Manuscrisurile să adresează la redacțiunea „Foaia Diecezană” iar banii de prenumără-ture și inserțiuni la Administrațiunea Tipog-rafiei și Librăriei diecezane în Caransebeș Telefon Nr. 30.	Prețul inserțiunilor:
Pentru Austro-Ungaria pe an 10 coroane		Pentru publicațiuni officioase, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 7.50 cor., până la 200 de cuvinte 10 cor., de aci în sus 12 cor
” ” ” pe 1/2 de an 5 cor.		
” România și străinătate pe an 14 frc.		
” ” ” ” pe 1/2 an 7 ”		

Nr. 8796 B. ex 1913.

Nr. 653 B. ex 1914.

Concurs

Pe baza §-lui 7 din regulamentul pentru procedura la alegerea de protopresbiter, Conzistorul diecezei gr. or. române a Caransebeșului publică concurs la postul de protopresbiter în tractul **Oraviței** cu sediul în Oravița-Montană.

Competenții la acest post au să dovedească, cumcă posed calificațiunea prescrisă în concluzul congresual Nr. prot. 111 ex 1888.

Dotațiunea o formează:

1. Dotațiunea împreună cu parohia centrală protopresbiterală a Oraviței-montane, al cărei paroh va fi protopresbiterul. Această dotațiune constă din:

- O locuință în natură.
- Relutul pentru sesiunea parohială dela societatea căilor ferate 600 cor.
- 18 metri de lemne tot dela numita societate, însă făcutul și adusul cade în sarcina protopresbiterului-paroh.

- Birul parohial uzitat.
- Taxele stolare uzitate.

2. Dotațiunea protopresbiterală constătătoare din:

a) Sesiunea parohială din Mercina folosită de protopresbiterul antecesor Alexandru Popoviciu și intravilaul aparținător acesteia.

b) Birul protopresbiteral uzitat.

c) Desdaunarea pentru ședulele de cununie, ce să solvește din Cassa diecezană, în suma ce să votează anual de sinodul eparhial, și care acuma face 400 cor.

d) Paușal de călătorie ce să solvește dela Cassa diecezană în suma ce să votează anual de sinodul parohial, și care acum face 400 cor.

e) Paușal pentru cancelaria protopresbiterală în suma ce să va vota anual de sinodul protopresbiteral și să va aproba din partea Conzistorului diecezan.

Doritorii de a recurge la acest post vor înainta petițiunile lor, instruite cu documentele autentice despre calificațiunea lor și ocupațiunea lor de până acuma, la Conzistorul diecezan din Caransebeș în termen de 30 de zile dela prima publicare a acestui concurs în Foaia Diecezană.

Caransebeș din ședința conzistorială ținută în 8 Ianuarie 1914.

Dr. E. Miron Cristea m. p.
episcop.

Publicațiune.

Avându-să în vedere regulamentul pentru examenul de calificațiune preotească să aduce prin aceasta la cunoștința publică, că termenul acestui examen să fixeze pe 15 Februarie a. c. st. v.

Deci ceice voesc a se supune la acest examen de calificațiune preotească, să provoacă, ca până în 12 Februarie st. v. să-și înainteze Conzistorului diecezan petițiunile timbrate în regulă și ajustate cu următoarele documente:

- Estrasul de botez.
- Testimoniile despre studiile anterioare teologiei.
- Absolutorul teologic.
- Atestat despre ocupațiunea dela absolvirea teologiei.
- Pelângă aceste documente să să alătore și taxa de 40 cor. examenului de calificațiune.

Caransebeș în 27 Ianuarie 1914.

Conzistorul diecezan.

Studiul sfintei Scripturi

De *Augustin Hamsea*,
Arhimandrit.

I.

În lumea de astăzi s'au înmulțit în mare măsură trebuințele și *pretenziunile* oamenilor. Invențiunile timpului din urmă și industria de fabrică cu produsele ei au provocat mulțime de trebuințe și *pretenziuni*, cari aproape în general și mai de multeori nici pe departe nu stau în proporțiune cu câștigul realizat prin lucru și alte *izvoară de venit*. Astfel aceste trebuințe și *pretenziuni* au îngreuiat în mare măsură fiecărui om „arta de a trăi”. În fața acestor *pretenziuni* să cere astăzi multă grijă și multă bătaie de cap, ca cineva să poată ținea cu siguranță în mâinile sale *cumpăna dintre venite și cheltueli*, și și mai multă grijă de a putea urma sfatul, cuprins în proverbul rămas din bătrâni, de a pune la o parte

din câștigul realizat prin lucru câte «un ban alb pentru zile negre».

Mai mult decât aceasta. În lumea de astăzi trebuințele înmulțite și *pretenziunile prea exagerate* ale timpului nostru au ajuns deja stadiul, că au devenit o adevărată plagă, o *boală socială epidemică*, care a dus și duce pe mulți oameni la „săpă de lemn“.

Această boală în lumea mare zilnic izbucnește în grevele lucrătorilor, cari demonstrează prin stradele orașelor, cerând plată mai mare și lucru mai puțin, mai departe în fraude, în speculațiuni necinstite și în multe alte crime, de cari astăzi sânt zilnic pline jurnalele.

Spre a putea prăcintimpina și modera trebuințele și pretenziunile de cari vorbim, să pune astăzi în lumea mare un deosebit pond pe studiul *economiei naționale*. Oamenii îngrijiți de soarta și viitorul popoarelor voiesc, ca prin această știință să înfățișeze și să popularizeze: cunoștințele referitoare la factorii de producțiune și valoarea lor. Stăruiesc pentru o lucrare cât mai *intenzivă*, atât pe terenul *agriculturii*, cât și al *industrii și comerțului*. Dezvoltă și înfățișează mai departe raportul dintre câștig și consumațiune, moderațiunea pretenziunilor, tendința de a deschide piețe și de bușeuri cât mai multe pentru valoarea produselor indigene și altele.

Toate aceste chestiuni sânt lucruri foarte frumoase și de neprețuită valoare pentru oameni și popoară. Astfel economia națională, ca știință, este astăzi una din cele mai frumoase științe, și în acelaș timp un puternic mijloc pentru o dezvoltare mai succesă a popoarelor pe toate terenurile de viață.

Când privim însă la stadiul în care să găsește lumea de astăzi cu multele ei *pretenziuni și păcate*, și prin aceasta la *nemulțămirea generală*, de care suferă societatea de astăzi, atunci neapărat trebuie să constatăm, că această frumoasă știință nici pe departe n'a putut ajunge rezultatele dorite, rezultate, cari să stea în proporțiune cu multa muncă cheltuită pentru dezvoltarea ei, și cu scopul frumos și nobil, pe care îl urmărește.

Este fapt, că economia națională a contribuit mult la dezvoltarea și înmulțirea cunoștințelor economice; dar n'a putut și nu poate contribui la *moderațiunea pretenziunilor*, și nu i-a succedat să cureze boala, de care suferă lumea de astăzi.

Cauza este ușor de explicat. Economia națională a făcut și face mari servicii omenimii în ceea ce privește înmulțirea cunoștințelor economice; dar *știința omenească* fiind n'a putut și nu poate influența *sentimentul și voința oamenilor*.

În punctul acesta există numai un *singur*

factor, care în decursul veacurilor s'a validat, și s'a dovedit, că are destulă putere, și că este în stare a stăpâni cu succes inima și voința omului. Iar acest factor este: *frica Domnului, începutul și temeiul înțelepciunii*.

Premițând acestea, constatăm următoarele:

Poporul român a avut din bătrâni și până bine de curând o economie națională *proprie a sa*. N'a fost aceasta economie nici carte scrisă, nici carte citită; dar a avut o *adevărată stăpânie* asupra modului de gândire și acțiune al popoului. La noi, la Români, a fost în trecut, în sate și orașe, și până bine de curând, o *puternică opinie publică românească*, care *stăpânea întreaga viață a popoului*. Până când a susținut și a avut în mâinile sale frânela guvernului această opinie publică, Românul pe de o parte ținea mult la sine, la fața sa curată și liberă de pete, iar pe de altă parte avea în sufletul său *deplină credință* în cei doi factori neînșelători, dela cari depinde bunăstarea și fericirea omenească, și anume:

a) în darul și ajutorul lui Dumnezeu, și

b) în strădania de a trăi și a lucra în cadrul prescriș de biserică prin doctrina evangheliei Domnului.

Formată fiind această *puritană* opinie publică românească sub influența bisericii și inspirată de frica Domnului, *stăpâna* cu succes întreaga viață a popoului.

Sub stăpânirea acestei opinii publice oamenii erau feriți de multe rele și îndemnați la lucruri frumoase. Așa a fost înainte vreme, și anume:

Era rușine, ca tata și mama să nu meargă cu întreaga casa la sfânta biserică în Duminică și în sărbători. Era rușine, ca tata și mama română să nu se împărtășească cu întreaga casa în posturi cu sfințele taine. Era rușine, ca mama română să nu-și îmbrace întreaga casa cu haine făcute din pânză și pânură, țesute de dânsa.

Era rușine a nu lucra pământul la vreme și a întârzia cu lucrul câmpului. Era rușine, a nu avea casă proprie și cele trebuincioase pe lângă casă. Era rușine, a fi dator. Era rușine pentru orice om, care ținea ceva la sine, să între în birt, și erau rușine multe altele. Iar omul, care se făcea vinovat de vreun lucru pe care Românul îl ținea, că este lucru de rușine, era nebăgat în seamă. Cu un astfel de om nu mai stătea nimenea din sat de vorbă.

În acelaș timp era frumoasă *cinste românească* a fi cunoscut în lume de om cu frica lui Dumnezeu. Era cinste, să aibă Românul după puterile sale casă frumoasă și bine îngrijită, vite, bucate în pod, și toate cele delipsă, ca să nu fie avizat a cere dela nimenea nimic pentru trebu-

ințele casei sale. Era cinste mare, să aibă Românul familie binecrescută, și binecrescută era numai familia crescută în frica Domnului. Era cinste, ca la praznice să poată să ajute săraci și neputincioși. Era cinste a-și ținea cuvântul dat și a nu fi prins cu minciuna. Peste tot era de cinste, și era om cu trecere în lume numai care era om la locul său în toate agendele sale.

(Urmează)

Cuvânt

al sfântului sfințitului mucenic IPOLIT, Papa Romei, pentru sfârșitul lumii și pentru a doua venire a Domnului și Dumnezeuului nostru Isus Cristos; și pentru venirea lui Anticrist, cum se va face împărat și va înșela lumea și popoarele cu farmecele și vrăjile lui.

Obicei au împărații când voesc a merge la război, mai întâi să trimită din oamenii lor prin orașele pe unde au să treacă, ca să dea de veste poporului și să iasă întru întâmpinarea lor. Asemenea a făcut și marele împărat al împăraților Isus Cristos. Fiindcă avea să iasă la război în contra ucigașului de oameni, diavolul, a trimis mai întâi pe proroci, cari au propovedit venirea lui din cer pe pământ. Și a spus de nașterea lui din pururea fecioara Maria și cum se va boteza și va pătimi pe cruce, va muri și să va îngropa și va învia, ca împreună să ne învieze și pe noi, și se va înălța la ceruri și va trimite pe preasântul Duh, ca să lumineze pe sf. Apostoli, pentru că ei erau să propoveduiască sf. evanghelie la toate neamurile, dela o margine a pământului până la cealaltă. Toate acestea le-au arătat sf. proroci, încă și pentru sfârșitul lumii au spus, ca ceice erau înaintevăzători și luminați de sf. Duh.

Și să vor împlini toate la vreme. Căci va veni Domnul nostru Isus Cristos, ca să răsplătească fieștecărula după lucrurile lui: pe cei drepti să-i încununeze, iar pe cei păcătoși să-i îndemne la pocăință. Și auzind și noi, să ne luăm aminte de sine și cunoscând că este judecată și răsplătire, să nu mai păcătuim zicând, că Dumnezeu este milostiv și știe neputința firei omenești. Ci să ne ferim de orice păcat, că deși Dumnezeu este milostiv, dar este și drept judecător, dând fieștecaruia după faptele sale.

Deci rogu-vă pe voi, credincioși creștini, fii ai Tatălui ceresc, să deschideți ochii inimii voastre, ca să primiți cu dragoste cuvintele mele ce am să zic, ca niște seminte cerești în sufletele voastre cele însățate de graiuri dumnezeiești. Deoarece am a vă spune lucruri prea de mirare și străine auzului omenească: adevărat despre sfârșitul lumii și despre înșălăciunea diavolului, despre farmecele și vrăjile lui Anticrist și despre a doua venire a Domnului nostru Isus Cristos. Însă de unde voi începe o, iubitorilor de Cristos? Și pe cine să aduc martor cuvintelor mele? Că nu am mai mult decât credința și nădejdea spre Dumnezeu... Marele proroc Isaia, cel mai vechi decât ceilalți proroci, zice despre sfârșitul lumii așa: „Pământul vostru deșert și pustiu! Orașele voastre arse de foc! Țara voastră înaintea voastră o mănăncă străinii! Părăsi-să-va fica Sionului ca umbrarul în vie și ca o păzitoare de poame în pepenerie, ca un oraș împresurat de vrăjmași!“... Iată cât de arătat zice prorocul despre sfârșitul lumii, și nu pentru poporul cel jidovesc vorbește, nici pentru cetatea lor Sionul vorbește, ci pentru sfânta noastră Biserică zice. Că în vremea lui Anticrist să vor pustii. Dar pentru ce noul

Sion să numește de toți prorocii aceasta biserică, care a lui Dumnezeu este? David zice: Maica Sionului va zice omul, și om s'a născut într'ansa. Și iarăș: Domnul în Sion mare este și înfricoșat. Și prorocul Osie zice pentru sfârșitul lumii așa: În vremile cele de apoi va trimite Domnul vânt arzător din pustie asupra lor și să vor usca cu totul vinele lor, și tot vasul cel mai plăcut al lor să va defăima și celece vor avea în pânțele vor crăpa. Deci, care altul este cuvântul cel arzător? Fără numai Anticrist, care se va naște din pustie: adevărat din poporul jidovesc, carele este pustii de darul lui Dumnezeu; cu toții ce-l vor primi pe dânsul...

În vremile lui să vor usca apele pământului și să vor strica sufletele oamenilor, celece sânt vase plăcute lui Dumnezeu, și multe femei îngreunate vor peri de foame... Și iarăș prorocul Amos zice: Acestea grăește Domnul: Fiindcă bateți cu pumnul pe săraci și luați dela dânsii daruri și mai ales făcându-vă case strălucite, nu veți lăcui într'ânsele... Și mai jos iarăș zice pentru aceasta: Acestea grăește Domnul atotșitorul: În toate locurile va fi plângeră mare și în toate ulițele să va auzi: Vai! vai! celorce doresc de ziua Domnului. Că această zi este pentru noi întuneric, iar nu lumină! Și preșum ar fugi omul de fața leului și să-l întâlnească ursul, așa va fi în ziua aceea. Adevărat: plângere și tânguire va fi în vremea lui Anticrist...

Apoi zicea celorce-l întreba pentru sfârșitul lumii: Pentru ce doriți să știți? Că ziua aceea va aduce întuneric, iar nu lumină, adevărat pe Anticrist, în vremea căruia să vor face multe răutăți. Foamete mare și secetă și le vor veni oamenilor năcaz peste năcaz, trecând din nevoi mari la mai mari, căci din gura leului vor cădea în gura ursului. Deci și prorocul David despre judecata lui Dumnezeu zice așa: „Acolo scaunele au sezut la judecată, scaunele asupra casei lui David“. Și pe tot prorocul de îl vei cerca, vei afla de obște vestind pentru sfârșitul lumii. Și ca să întindem cuvântul dela toți prorocii să mai aducem numai pe unul spre mărturie, și pe urmă să începem cuvântul pentru care avem să vorbim.

Prorocul Malahia așa arată despre sfârșitul lumii: „Iată vine zi aprinsă ca cuptorul și va arde pe ei și vor fi toți ca cei de alt neam, și toți ca cei ce-și fac numele lor bun, iar faptele lor sânt rele; îi va arde pe ei ca trestia în ziua ce vine, zice Domnul atotșitorul, și nu va rămânea dintru dânsii nici neam nici rădăcină. Și va răsări vouă soarele dreptății, celorce iubiți numele lui. Adevărat Domnul nostru Isus Cristos, judecătorul cel drept, și vindecarea va fi în aripele lui“... Și mai jos zice: „Și iată eu voi trimite vouă pe Ilie Tezvitianul, mai înainte de a veni ziua cea mare și înfricoșată a Domnului, ca să întoarcă inima părinților către fii și inima omului către aproapele lui, ca să nu bat pământul fără de veste...“ Deci toate acestea ce zice prorocul, sânt ca să cunoaștem noi turburările și neînțelegerile ce vor să fie în vremea aceea; cum atunci va vor fi defăimați preoții de popor și cum poporul va fi părăsit de purtarea de grijă a preoților; cum vor umbla tinerii în voea lor și cum fiii vor urî pe părinții lor! Părinții își vor ucide fiii, muierile își vor da bărbații lor la moarte, bărbații vor trage la judecată pe femeile lor; stăpânii se vor face nemilostivi către slugi și slugile împotriva stăpânilor; bătrânii nu vor fi cinșiți de cei tineri și tinerii nu se vor folosi de viața bătrânilor. Bisericile să vor schimba în grajduri; Scripturile să vor călca; Evangelia să va defăima, curvia va prisosi, preacurvia să va înmulți. Minciunile, clevetirile, nedreptățile, calcările de jurământ și toate viclesugurile să vor înmulți în vremea aceea. Acestea toate să vor face în vremea cea mai de

pe urmă, pentru carele sf. apostol Pavel ne sfătuiește zicând: „Fraților păziți-vă de câni; adevăc de eretici. Păziți-vă de lucrătorii de faradelegi, păziți-vă de pierzarea voastră, păziți-vă să nu vă înșale pe voi cineva, sau să vă amăgească cu vremelnica înșălăciune lumească; vedeți cum umblați: umblați cu înțelepciune. Nu ca cei necunoscători, ci ca cei înțelepți; răscumpărând vremea, căci zile rele sânt...”

Cine dar auzind astfel de cuvinte dela sf. apostoli și sf. proroci și dela însuș Mântuitorul Cristos și să nu creadă cu adevărat, că este înviere? Cine auzind de judecată și de răspuns nu se va îngriji pe sine, ca să fie pregătit în tot minutul pentru darca de seamă? Iară pentru anticrist zice prorocul Daniil: „Așa eu Daniil priveam, și iată 4 vânturi ale cerului au lovit în marea cea mare și au eșit patru feră din mare, deosebindu-se una de alta; cea dintâi era ca leul, partea femească, și avea aripi ca de vultur și am privit până ce a întins aripile sale și s'a ridicat dela pământ și pe picioare de om a stătut și inimă de om i-s'a dat ei... A doua feară, asemenea ursului; a stat la o parte și avea trei coaste în gurile ei... Priveam și iată a treia feară, ca pardosul și această avea patru aripi de pasere asupra ei și patru capete ale fierii; în urma acesteia priveam și am văzut a patra feară înfricoșată și înspăimântătoare, și cu tărie de ajuns, dinții erau de fier și unghiile de aramă, mănca și ceace rămânea călca cu picioarele sale. Și aceasta era deosebită mai mult decât celelalte fiară ce am văzut mai înainte, și avea 10 coarne, și mă uitam la coarnele ei. Și iată alt corn mic a eșit din mijlocul lor, și trei coarne ale ei din cele dintâi s'au zmulș dinaintea feței aceluia și iată ochi ca ochii omului erau în cornul acela și gură mare grăitoare...”

Acum să tâlcuim ce însemnează aceste feară: Cea dintâi feară, adevăc leoaica; însemnează împăratul Vavilonului Nabucodonosor, carele dupăcum a văzut prorocul Daniil, cu capul de aur înălțându-se ca un vultur și mult mândrindu-se, după aceasta s'a schimbat în bou. După aceea s'a întors iarăș la împărăție și s'a întors la chipul său cel dintâi după ce s'a smerit. Feara a doua, adevăc ursul, însemnează împărăția Persilor: care s'a văzut ca argintul în vedenia lui Daniil. Și zice prorocul, că feara avea trei coaste în gură. Aceasta însemnează, că trei nații au împărățit una după alta: Persii, Mezii și Vavilonenii. Fiara a treia; pardosul, însemnează împărăția lui Alexandru Machedon, carele a împărățit mai întâi asupra Grecilor, și s'a văzut de prorocul Daniil ca aramă, căci după căderea împărăției Persilor, Alexandru, fiul lui Filip, a ucis pe Dariu împăratul lor și i-a luat împărăția. Iară pentru că zice prorocul, că feara avea patru capete și patru aripi de pasere, această însemnează, că împăratul Alexandru murind a lăsat după dânsul patru împărați, puși fiind de dânsul. Iară feara a patra, care era înfricoșată și îngrozitoare, având zece coarne și dinți de fier și unghii de aramă, însemnează împărăția Romanilor, care s'a arătat în chipul ferului. Fiindcă această împărăție a fost mai puternică decât toate cele mai dinainte împărății, dupăcum și ferul mai tare este decât aurul și decât argintul și decât arama...

Să mai zicem acum și pentru picioarele chipului, carele l'a văzut Nabucodonosor în vis și pentru cele zece coarne ale acestei feară. Aceste amândouă însemnează, că după ce vor trece zece împărății ale Romanilor să va naște anticrist, carele s'a văzut ca un corn mic în mijlocul celor 10 coarne. Și va desrădăcina trei împărății: pe a Egiptului, pe a Liviei și pe a Etiopiei, și el va împărăți la Evrei. Și va fi mare turburare în vremea lui, mari războaie, mari împărecheri și amestecări. Acesta va fi la început smerit, liniștit, iubit de toți, cucernic,

pacinic, urător de nedreptate. Va fi defăimător de daruri, necinstitor de idoli, iubitor de scripturile bisericești, de preoți cinstitor, rușinându-se de bătrâni, îmbrățișând pe tineri, îngreșându-se de curvie, vrăjmășind celor împotriviți; niciodată nu va jura, pe străini va iubi, pe săraci va ajuta, pe cei lipsiți va milui, pe văduve va ajuta, pe bolnavi căutând... După aceste va face și minuni, pe cei leproși va curăți, pe cei bolnavi va tămădui și draci va scoate, va spune mai înainte cele viitoare, va spune cecele s'au făcut întru depărtare, va învia morți, va lumina orbi și alte multe minuni va face. Iar unde va vedea doi oameni certându-se el îi va face să se împace zicând: că Dumnezeu zice, să nu apue soarele întru mânia voastră, având vrajbă cu fratele tău. Și așa arătându-se întru toate după ale Domnului până la o vreme. Bani nu va aduna, argintul nu-l va iubi, pentru avere nu se va griji, și toate acestea le va face ca să-l iubească oamenii și să-l cinstească...

Și așa văzând oamenii bunătățile cele desăvârșite ale lui și puterea se vor aduna toți să-l facă împărat, iar mai mult neamul Evreilor îl vor cere de împărat lor, zicând între dânsii: Care se mai află altul ca acesta în aceste vremi? Oare se mai află alt sfânt ca acesta astăzi? Deci să-l facem împărat și să ne grăbim al dobandi... Și așa toți vor merge la dânsul, rugându-l și zicându-i: „Noi toți pe tine te voim împărat și pe tine te iubim și fie ne supunem toți, și prin tine nădăjduim a ne mântui, că numai tu ești drept pe pământ, pe tine te-am cunoscut sfânt în neamul nostru, pe tine te-am găsit vrednic și bun, pentru aceasta ne rugăm fie: împărătește-ne pe noi!.. Iar el nu va voi să-i asculte, făcându-se ca să-l roage mai mult... Așa după multă rugăminte, va primi să se facă împărat; și îndată se va înălța inima lui dupăcum zice sf. Ioan evangelistul în Apocalips: „Și s'a închinat bălaurului, carele i-a dat stăpânire fearei“. Și va face război cu trei împărați și va omori pe al Egiptului, pe al Liviei și pe al Etiopiei. După aceasta va rădica biserica Evreilor cea din Ierusalim și o va lua în stăpânirea lor. Și după aceasta necuratul împărat va trimite porunci în tot ținutul împărăției sale, prin draci și prin oameni și prin toate slugile lui, să propoveduiască tuturor zicând: Mare împărat s'a arătat azi pe pământ, veniți toți să ne închinăm lui, veniți de vedeți puterea lui și stăpânirea împărăției lui, căci acesta va da pâine și vin mult și bogăție cât voiți și alte daruri și cinste nenumărate... Cine este asemenea lui? Carele clătește pământul și mută munții și înviează morții și îmbogățește pe săraci și face oricâte voeste!.. Veniți toți cătră dânsul să vă dea toate bunătățile...

Atuncea se vor duce cătră dânsul și vor zice: Am auzit, că ești mare împărat și veselești pe toți slujitorii tăi, pentru aceasta am venit, ca să ne închinăm tie, spre a ne hrăni, că perim de foame. Atuncea le va zice înșălătorul: Veniți să vă punem pecetea pe mâna dreaptă și pe frunte și vă voi da oricât voiți. Iară aceia necunoscând înșălăciunea lui vor sta ca să-i pecetluască pe mâna dreaptă și pe frunte. Iar pecetea lui va avea numărul 666 — după mărturisirea sf. Ioan evangelistul. Și va face pe cei mari și pe cei mici bogăți, va slobozi pe ceice sânt în robie, ca pe mulți să-i amăgească și nimenea nu va putea să vânză sau să cumpere, fără numai aceia, cari vor avea semnul și numărul fiarei sau numărul numelui fearei.

Aicea este înțelepciunea, celce are minte, înțelege numele fearei că nume de om este și numărul lui 666. Iar înțelesul pecetei va fi așa: „Mă lapăd de făcătorul cerului și al pământului, mă lapăd de sf. botez; mă lapăd de a sluji lui Cristos și mă fac rob al tău, mă lapăd de împărăția cerurilor și iubesc muncile cele veci-

nice, mă lapăd de sf. cruce și primesc pecetea ta... Acestea vor fi, scrise în pecetea înșălătorului Anticrist. Iar carele nu va voi să primească pecetea lui, va primi moarte din mâinile lui... „Fericit va fi celce va răbda întru acea vreme, căci să va mântui și cu nueniciei cei mari va fi, precum zice Domnul la evangelia dela Matei: „Celce va răbda până în sfârșit, acela să va mântui“... Și precum sf. Ioan evangelistul zice în evangelia sa: „Că unii ca cei mari să vor chemă“. După acesteia Anticrist va preface pe diavoli în chip de îngeri strălucitori și mulțime multă de draci va pune, ca să-l laude și să-l slăvească zicând: Mare este împăratul vremei de acum, mare este stăpânirea și domnia lui; și cine este Dumnezeu și cine este Domn afară de acesta?... Acesta este Dumnezeu, veniți de vă închinați lui, veniți de credeți lui... (Urmează)

Instinctul de viață ca pedecă pentru mântuire

de parohul Vasile Paica

Dumnezeu, — Puterea supremă — după ce a dat la facerea lumii pentru pământul uscat pe lăcuitorii săi — animale terestre — a binevoit în urmă a le încununa cu omul, chipul Său, care a primit și posibilitatea de a putea să devină asemănarea Lui.

Fiind apoi un ce ne'ndoelnic faptul, că omul, ne'fiind în posesiunea limitată a calităților sale, și deci ca să ajungă menirea sa înaltă eo ipso trebuie să dezvolte, să perfecționeze calitățile date lui. Deci omul, care e făcut să știe și cunoască numai ce i-să spune, are mare trebuință de educațiune.

Nu mai puțină trebuință are creștinul bisericii noastre de educațiune-religioasă. Și fiindcă fiecare stare, fiecare pătură socială, deosebită după vocațiune, vorbește, tratează cu preferință despre lucruri ce țin de respectiva categorie, așa ca preot cu mult temei trebuie să accentuăm chestia încâtva neglijată a educațiunii religioase pentru om. În lipsa educațiunii religioase omul se împacă cu situațiunea, zis altcum se acomodează pornirilor ce sugerează mediul în care trăește cineva. Iar fiindcă scopul educațiunii religioase este a sădi în inima omului pricepere și dragoste către cele înalte — dumnezecești, să să aibă în vedere și enormele greutăți ce să întâmpină la această educațiune, fiind cu multă îndârjire înșăș partea telurică, din care este compus omul dupăcum ar zice predicatorul că „pământul trage la pământ“. Partea tehnică a omului cuprind: o mulțime de direcțiuni, unele bine și întreg formate, altele mai nedeplin și mai puțin concise. Așa deplin ori înăscut în om este bunăoară un nemilos și nepărtinitor *judet al conștiinții*, care știm că răsplătește omului pentru faptele sale bune-rele, chiar și atunci, când faptele omului ar fi săvârșite între împrejurări de tot tainice. Aceasta să confirmă până și la omul cel mai simplu.

Nu atât de deplin și concis trebuie însă să recunoaștem, că în om sânt înăscute și direcțiuni de natură primitive, cum le-am zice natural. O aptitudine naturală mai bine pronunțată dintre celelalte ce sânt înăscute în om o dovedește așa numitul *instinct de viață* al omului. Acest instinct de viață pare că în veacul XX, un veac de lăcomie, a ajuns a da espresia cea mai vădita pentru natura sa, pentru tot ce este pământesc. Care instinct de viață al omului având apoi împrejurări favorabile de a se manifesta cu multă libertate în zilele noastre, a luat dimenziuni mari dând naștere indivizilor ce cu multă căldură îl alimentează de „*pseudoluminati și primitivi*“.

Iar rătăcirile ce a urmat din capul multora de felul acesta au dat naștere sectarizmului rătăcitor. Pseudolumi-

nații (ateiști, materialiști, francmasoni etc). au ajuns la întunecimea și orbirea puterii de gândire, că ei cred numai în fire și legile ei. Moralul lor este: „Mânâncă, bea și te veselește“.

Au ajuns, de admiră cele văzute și le prețesc, ori cum am zice: se închină la creaturi fără a-și da seamă, că trebuie să fie un Creator.

Cauza, răul este însă de căutat în lipsa unei educațiuni adevărate religioase.

Aici enarez un caz concret, ce mi-s'a întâmplat când un individ care nu avea începutul înțelepciunii, *frica Domnului*, în amintește că el neagă că ar extsta decât numai ce vede și pipăe. Fără întârziere îi apuc creștetul și-i zic, că pe ce am pus mâna. Răspunsul îi este că pe cap. Eu îi zic, că pe minte. Stării apoi de dânsul — să fie consequent despre părerea sa și prin urmare să-m spună franc, că fiindcă mintea, puterea de gândire, nu o poate vedea, recunoaște, că o are, ori dacă ar nega-o să-m spună, că atunci cum s'ar numi? — *Nebun*.

Imperativa îngrijire însă nu este reclamată atât de pătura celorce ar fi cūprinși în numirea de pseudoluminați, ci din contră este reclamată mai serios ca oricând față de creștinii satelor noastre, pe cari în lipsa educațiunii religioase cu drept cuvânt îi putem numi primitivi.

Creștinii satelor noastre, lăsați numai pe seama instinctului de viață, ajung în înțelesul cel mai strict al cuvântului într'o stare de plâns și compătimit, fiind prin urmare lipsiți de „lumină“, prima condițiune pentru viață și ordine.

Acea prizmă, prin care însă să străbată la ochii sufletești a creștinilor noștri lumina binefăcătoare, pare că să ivesc semne a o găsi, ce altcum, dacă ne dăm bine seamă, trebuie să recunoaștem, că astăzi acrul este infectat de ideea asocierii. Un lucru este cert, că creștinii satelor noastre au trebuința de o radicală educare religioasă, ce fiind de un interes general, numai prin sfatul tuturor celor chemați, prin glasul de adunări preoțești generale s'ar putea afla modalitățile duiătoare la scop. Cartea cărților aduce cazuri apostolești de acel fel (actele concilului. Fapt. ap. 15, 6--21). Numai așa să poate răul, să poate face diagnoza, și să poate ști leacul.

Trebuă deci să-ne dăm bine seamă de prezent și să rupem cu trecutul, cerând la poalele tronului arhieresc a să lua fără întârziere demersul pentru închegarea rândurilor și să formăm „*Asociațiunea preoțimeii diecezană*“ prin ce am intra într'o eră nouă, mântuind cu ajutorul aceleia biserica vie a lui Cristos, care biserică astăzi închină așa mult după instinctul de viață. Apoi cu ajutorul asociațiunii preoțimea ar prinde cutaj și ar lupta cu arma cuvântului pe vieați și moarte, răspândind învățătura adevărurilor nerăsturnabile, iar omului modern al zilelor noastre cu ideile sale formate după instinctul de viață când zice: „Mâncați, beți, după moarte nu este nici o plăcere“, i-ar răspunde: *Nebune!*

„Biblioteca populară a Asociațiunii“.

Acum trei ani, comitetul central al „Asociațiunii“, a decis să editeze în fiecare an câte 10 cărțile și un calendar, cu scopul de a le da membrilor ajutători ai „Asociațiunii“, în schimbul taxei de 2 cor.

Când s'a adus hotărârea pentru înfăptuirea acestei lucrări, s'a avut în vedere atât înmulțirea membrilor ajutători cât și dezvoltarea gustului de cetit și prin aceasta, răspândirea de povețe și învățături folositoare între săteni.

În parte s'a și ajuns scopul urmărit, dar nu s'a ajuns în măsura ce să aștepta dela un popor de peste

3 milioane și nici în raport cu jertfele materiale avute cu tipărirea și împărțirea cărților.

În anul 1911 au fost înscrși 11.000 membri ajutători. În 1912 numărul membrilor au crescut cu 1000 și în 1913 numărul membrilor au scăzut cu 4000. După dovezile ce le avem scământul acesta nu este a să atribui numai lipsei și sărăciei, ci mai mult este a să atribui nepăsării și lipsei de interes.

Avem o mulțime de scrisori, venite dela țărani, cari cer să fie primiți în șirul membrilor ajutători și se plâng împotriva multor neajunsuri și nepăsări. Dovadă, că în fiecare comună avem țărani iubitori de carte și așteaptă să fie luminați și povățuiți pe calea binelui obștesc.

Din cele vre-o 3000 comune lăcuite de Români, abia putem număra vre-o 600—700, în care avem înscrși membri ajutători la „Asociațiune”.

Zilnic auzim plângeri, că poporul nostru e înapoiat în cultură și că nu e organizat economic. „Asociațiunea” a făcut tot ce i-a stat în putință, ca să împărtășe înțineretul și să reverse lumină. Pentru ajungerea scopului a apelat și în anul acesta la bunăvoința și sprijinul fruntașilor, cari trăesc în nemijlocita apropiere a sate-nilor noștri și dela cari, în cea mai mare parte, atârnă deșteptarea și luminarea sateanului român.

Sântem la începutul anului 1914 și trebuie să ne dăm seama, în câte exemplare să tipărim cărțile pentru acest an. Dintre cele 8 mii liste trimise pentru înscrierea de membri, abia dacă ni s'au napoiat vre-o 50, așa că nu ne putem orienta, nici în ce privește expediția.

E trist, dacă nici cea mai înaltă instituțiune a noastră, „Asociațiunea”, nu e sprijinită după merit și e spre paguba noastră, dacă nu căutăm, ca razele ei de lumină să ajungă în măsură cât mai mare prin toate comunele lăcuite de frați de-ai noștri.

Ne adresăm și de astădată, cu toată încrederea, către Dnii preoți, învățători și ceilalți fruntași ai poporului nostru și îi rugăm cu tot dinadinsul, să binevoiască a înscrie cât mai mulți membri și cu posibila grăbire să ne trimită listele cu numărul membrilor înscrși.

De aici, din centru, nu să poate face totul. Este în interesul nostru al tuturor, ca să ne facem fiecare datorința, sprijinind frumoasele și mărețele nizuințe ale „Asociațiunii”, prin cari conlucrăm la deșteptarea și înaintarea în bună stare a poporului, din care facem parte și pentru care datorința avem să muncim.

Admin. „Bibl. pop. a Asoc.”.

Convocare

P. T. membri ai „Societății femeilor române pentru înfrumusețarea cimiterului gr. or. român” din loc să convoacă prin aceasta la adunarea generală, ce să va ține la Duminecă în 9/22 Februarie 1914 la 4 și 1/2 ore p. m. în sala școlii de aplicație a institutului pedagogic.

Ordinea de zi:

1. Deschiderea adunării.
2. Raportul general al comisiei.
3. Raportul cassarului și al comisiei de revizuire, apoi darea absolutoriului pe anul 1913.
4. Votarea bugetului pe anul 1914.
5. Alegerea noului comitet.
6. Închiderea adunării.

Caransebeș, la 29 Ianuarie (11 Februarie) 1914.

Ioan Dobromirescu vicepreședinte
Ilie Orzescu secretar.

Știri

Casina română din loc și-a ținut Duminecă în 26 Ianuarie st. v. a. c. adunarea generală. Prezența unui număr considerabil de membrii dovedește îndestul interesul tuturor cu care este încunjurată această societate. Rapoartele au fost primite cu unanimitate și cu însuflețire. Ele au fost oglinda unei activități desinteresate depuse de comitetul din anul espirat, în fructe cu dl Dr Cornel Corneanu, pe altarul acestui focar cultural. Avera societății s'a sporit în mod esențial. Asemenea și biblioteca cât și mobilierul. Avem cea mai spațioasă și mai frumoasă casină în Ungaria. Membrii se și folosesc de hrana sufletească ce le-o oferă cabinetul de lectură și bibliotecă precum și de distracție, ce le oferă societatea ca atare. Ca fapt îmbucurător înregistrăm și cercetarea casinei din partea economilor și meseriașilor noștri. Pentru activitatea sa zeloasă comitetul a primit din partea adunării generale multămită protocolară și apoi a fost reales în întregire. De s'ar fi lucrat în decursul celor 40 de ani ca cum s'a lucrat în ultimii 3 ani am fi astăzi departe. Fapte ne trebuiesc deci nouă. Iată deci de ce ne bucurăm când vedem că pulzează viață sănătoasă cinstită și desinteresată în vinele societăților noastre culturale. Comitetul să compune din următorii: Președinte: Dr Cornel Corneanu, secretar consist.; Vicepreședinte: Dr G. Labonțiu, avocat; Secretar: Petru Mihaescu, primforestier; Cassar: Ioan Dobromirescu, contabil la „Comunitatea de avere”; Bibliotecar: Dr Dimitrie Cioloca, profesor de teologie; Controlor: Iuliu Vuia învăț. dir. în retragere; Econom: Arthur Lazits, contabil la „Prima cassă de păstrare. Membrii: Constantin Călfun jun., contabil la „Sébésăna”; Petru Florian, notar orășănesc; Dr Alexandru Morariu, avocat; Ilie Orzescu, profesor de pedagogie; Ioan Piso, primforestier; Izidor Tătariu, comptabil la „Banca Poporală”. S'a ales apoi comisiile revizuitoare, teatrală și sportivă. Și în aceste comisii ca și în comitet s'au ales persoane dela diferite instituțiuni din loc fără deosebire de convingeri și poveri. Și pentru această faptă merită toată lauda ceice conduc viața noastră socială.

Societatea română de cântări din loc ne-a făcut Joi la Trei Ierarhi o surpriză prea plăcută. A cântat în biserică. Corul nostru după succesul desăvârșit ce l'a secerat la Sân-Văsii s'a pus imediat pe lucru și în decursul unei luni de zile a studiat armonioasa liturgie a lui Muziceseu preșerată cu unele ectenii de autori ruși ca Brodninsky etc. Am rămas uimiți de preciziunea cu care a fost executată liturgia. Bagheta măească a profesorului Sequens ne-a dovedit și de astădată calitățile distinse de dirigent a celuice o posede. La Dumineca Tomii corul nostru va aduce omagii regretatului compozitor C. Porumbescu reprezentându-i frumoasa operă „Crai nou” cu acompaniamânt de orchestra militară.

Limba românească ca limbă la slujbele dumnezești a fost introdusă în Basarabia întreagă Duminecă în 26 Ianuarie a. c. Stăpânirea de acolo a luat măsuri, să să înființeze seminar pentru creșterea preoților români.

Emblema Albaniei. Dupăce principele de Wied va ocupa tronul Albaniei va purta numele „Principele Wilhelm I”, iar emblema, să crede, va fi *vulturul cu două capete*, care pe piept poartă pământul auriu. Albania, în veac. 14, când făcea parte din imperiul sârbesc înțemeiat de Stefan Dușan, avea emblema un zid de argint cu turnuri de aramă pe scut albastru. Pela mijlocul veac. XV vestitul erou G. Castriotul, numit Scanderbei,

avea emblema: un vultur cu două capete — după unii în culoare aurie pe scut albastru, după alții în culoare neagră pe scut auriu. Albanezii de azi în luptele lor au: un vultur negru cu două capete pe fond roșu.

Analfabetismul în Germania. Allgem. Deutsche Lehrerzeitung din Gotha scrie, că între cei asentați la miliție în nici o țară nu sânt așa de puțini analfabeți ca în Germania; La asentarea din 1913 au fost numai 129 fără școală, iar între 2000 de recruți numai unul n'a știut ceti și scrie cum să cade. Dar și între cei 129 analfabeți 59 au mers din Austria ori Rusia acasă la asentare, ceilalți 70 sânt cei mai mulți Poloni din Posen. Când va da Dumnezeu să să poată scrie de noi așa?!

Nou pod peste Dunăre va lega România cu Bulgaria. Comisiile din partea ambelor state au fost înstituite și curând vor începe lucrările pentru construirea acestui pod.

New-York e cel mai mare oraș din lume, nu Londra, cum să credea până de curând. Londra cu orașele învecinate, ce țin de administrația ei, să socotea că are 7 $\frac{1}{2}$ mil. locuitori. O foaie americană a dovedit însă, că populația Londrei e de 4 $\frac{1}{2}$ milioane, iar New-Yorkul are 5 $\frac{1}{2}$ milioane, iar numărând unele comune vecine, aparținătoare lui, apoi populația e aproape 8 milioane. De altfel numărul locuitorilor Londrei scade, iar al New-Yorkului crește pe zi ce merge.

Urmările psihologice după spaimă. Cea mai importantă este primejdierea vieții. Deși oamenii totdeauna se află în această primejdie, totuși ia rol mai însemnat pentru oamenii, cari în urma chemării lor sânt cu ea în mai deasă atingere. Oamenii sănătoși — arată Dr. Jentsch, — sânt în stare să treacă peste astfel de momente mai ușor așa, că după ce a trecut situația primejdioasă, deși simțesc oarecare iritație, nu sânt turburați deloc în sufletul lor. Nu astfel e la cei dișpuși. La aceștia situația primejdioasă, chiar și după ce a trecut, lasă urme și revine aducându-și ei aminte de cele petrecute, deși starea lor sufletească nu lasă nimic de dorit. Una dintre cele mai mari primejdii de viață e căderea din înălțime. În astfel de primejdii sânt cece lucră la zidri înalte, aeronauții, pompierii etc. Aceștia, în sufletul lor, deși trupește sânt deplin sănătoși, ușor pot ajunge în stare de depresiune, iar în urma ametelii ce-i cuprinde întrelasă ocupațiunea pe un timp oarecare ori pentru totdeauna.

Profesorii în China au vază mare. Cetățenii află să fie cu respect deosebit cătră ceice învață pe copii carte. Chinezii știu să aprecieze pe învățătorii poporului. De aceea un judecător a osândit la moarte pe un paricid și pe învățătorul, care ș'a pătut da ele-rului său principii morale mai înalte.

SPRE ȘTIRE. Celor interesați să aduce la cunoștință, că a apărut „Teoria muzicii elementare“ de *Antoniu Sequens*. Cartea aceasta este menită atât pentru școlile medii; mai ales pedagogii, cât și pentru toți oamenii, cari doresc a-și însuși cunoștințele elem. din arta muzicii. Prețul 1. cor. 20 fil. Comandele să pot face la *Librăria și Tipografia diecezană, Caransebeș*.

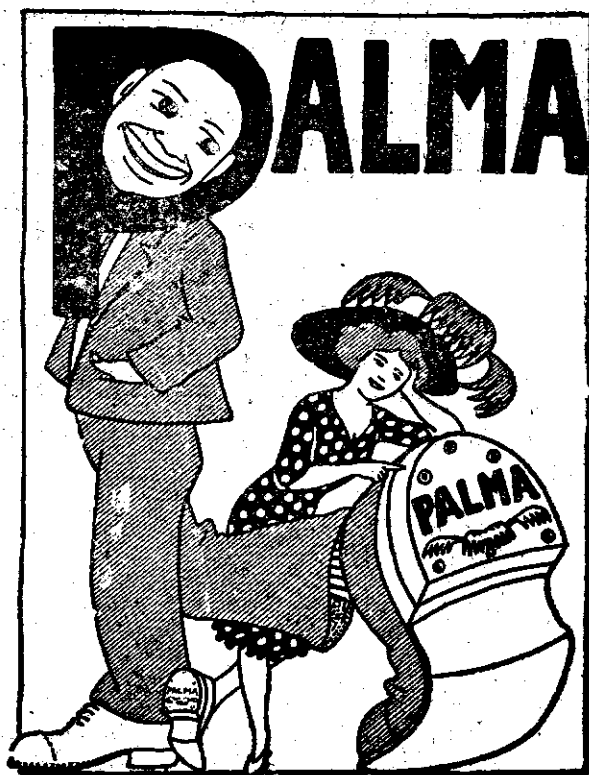
Bibliografie

Cultura creștină Nr. 3 are următorul cuprins bogat și variat: Zenovie Păclișanu, Rezidat-au vlădici români în Alba-Iulia înainte de Minai-Viteazuf? Dr Ioan Sâmpălcanu, Spiritul bisericii în judecata cauzelor matrimoniale vinculare, Dr Ioan Coltor, Despre jurământ. (II. Condițiile necesare la liceitatea lui). Simeon Gocan, In jurul unei fraze liturgice (*Σοφία ὁρθοῦς*) Însemnări: Biserica românească, în „Cadrilater“ (ar.); „La precedenza del matrimonio civile“ (ar.); Maeterlinck pe index (ar.); Episod din viața catolicismului din Rusia (vp.) Cărți și reviste: Calendarul catolic (r.); „Foaia oficioasă“ (ar.); „Unirea“ (Redacția). Telefon.

Cuvântul Adevărului Nr. 2 are următorul cuprins: Misiune pentru popor, P. Leon I. Manu. Predică pe Duminica lui Zacheu. Predică pe Duminica Vameșului și a Fariseului. Dr Victor Bojor. Predică pe sârbătoarea celor trei Ierarhi. Romul R. Stoica. Predică la sârbătoarea Întâmpinării Doamnei. Predică pe Duminica lăsatului de carne. Predică la înmormântare, Iuliu Pop. Rubrica pastorală. Cronică. Recenziuni. Poșta redacției.

Cosinzeana Nr. 5 cuprinde „Neamul românesc“. Mizeria Parisului. Câtă datorie publică au statele? Londra sau Newyorkul? Albi și negri. Cum poți cunoaște caracterul bărbatului etc.? Rânduri mărunte. Noemivrie (poezie). Ghiță prostu. Cântec (poezie). Fugar. Fata de împărat. Crima lui Sylv. Bonnard.

Antialcoolul Nr. 8.9 are: Alcoolismul și cerșetoria, Sofia Nădejde. Universul, Un ofițer englez împușcat de o patrulă la Brăila. Sarmana Liza (nuvelă). S. Nădejde. Absințul și Thuyona, N. Din isprăvile beției, S. Neculcea. Alcoolismul și moștenirea, Dr Lux. Co-i Crăciunul? L. N. Consumul moderat de alcool din punctul de vedere al igienii poporale, Proi. A. Forel.

ÎNCHEIEREA CONTURILOR

pe timpul din 1-a Iulie 1910 până la 30 Iunie 1911

a

societății comerciale pe acții „SEVERINEANA”, Caransebeș.

Fondată la 3 Martie 1898 — începerea activității 11 Decembrie 1898.

CONTUL-BILANȚULUI

Activa

Pasiva

	Cor.	fil.	Cor.	fil.		Cor.	fil.	Cor.	fil.
Casa în numărar			18441	80	Capital de acții			117000	—
Acții străine			300	—	Fond de rezervă			27284	27
Mărfuri			140633	99	Creditori			116654	49
Timbre și mărci			756	75	Cont-Curent			32227	64
Mobiliar	5511	72			Dividendă neridicată			1137	—
după 10% amortizare	551	17	4960	55	Depozite			323	93
Investiri	2474	61			Profit curat			7875	12
după amortizare de	618	65	1855	96					
Debitori			88529	68					
Rimese			46374	70					
Anticipațiuni			649	02					
			302502	45				302502	45

BCU City Central University Library Cluj

CONTUL PROFITULUI ȘI AL PERDERILOR

Debit

Credit

	Cor.	fil.	Cor.	fil.		Cor.	fil.	Cor.	fil.
Chirie			1099	26	Venit transp. din anul 1909/910			116	70
Salare			14954	63	„ dela mărfuri și scont			32775	17
Spese generale			2643	92	„ „ Timbre și mărci			209	46
Porto postal			413	03	„ „ pretensiuni descrise			29	—
Dare directă și comună			3165	31					
Amortizare din mobiliar	551	07							
„ „ Investiri	618	65	1169	82					
Interese			345	69					
Descrieri			588	54					
10% dotarea fondului de rez.			875	01					
Profit curat			7875	12					
			33130	33				33130	33

Nicolae Marin m. p. Const. Călțun m. p. Dr Nicolae Ioanescu m. p. Ioan Stoian m. p. Ioan Șușoi m. p.
președinte. contabil.

Nicolae Jumanca m. p. Nicolae G. Velcu m. p. Constantin Burdea m. p. Petru Borțun m. p.
consilier aulic.

Acest bilanț l-am revidat dimpreună cu contul profitului și al perderilor și confrontându-le cu cărțile principale și auxiliare le-am aflat în deplină consonanță.

Caransebeș, la 19 Septembrie 1911.

COMITETUL DE SUPRAVEGHIERE:

George Petrescu m. p. Antoniu Sequens m. p. Martin Vernichescu m. p. Nicolae Popovici m. p.